

צמדדגה החחחונה ונעס יעלה למעלה ירדה לורך עליי לא תהא כזאז
 צישרא. וכמה ילאו ונהדח עצור זה לבן יתי האדם חניד דזוק צו יח"ש.
 ואם ח"ו נופל ממדרגה לריך צמורה לשוץ למעלה. והדברים ארובים לצארים
 כי אין זה צבת האדם שחם יעשה בן יפול ולא יקום. והרי מצואר צזורה
 צענין ועצרת צארץ וולרים (סנוות י"צ י"צ) חני ולא וולאך. וחכיתי גוי חני
 ולא שרף בוי (נוכלחא שם) העעם להיות וולרים ונקום צזהמא חלו הי צא
 מלאך לשם הי נסאר מזהם ח"ו. חבל חור הצ"ה צוקע הכל ואין חולץ
 צפניו כלום. כנ"ש צחקונים הקצ"ה מחלצט ונקי וולכותו צכל משה כדי
 לצרר ניולוח חבל אין זה צבת האדם. חחו וחייית רק לועלה סתעצוד חח
 די צמדדגה מעלה. ולא חחי לומה צצחי ומה כחמור לומעה צמדדגה
 חחחונה. יכול כמחי ר"ל סתעשה כמחי סחני יורד ומחלצט כ"י לצרר בוי
 ח"ל רק. גדולתי למעלה מגדולתכם כ"י כחמור צזורה צענין וולרים ע"ש :

[אוצר החכמה]

ראשית חכמה יראח לי (חלים קי"א יי) וצעצור חחי יראחו על פניכם
 לצלחי מחמחו (סנוות כ"י י"י) זו הצושה (כדריס כ"י ח"י) והצושה
 מציאה לידי יראח מלפניו, ולהחצייט חניד צצושה גדולה ויראה וולפניו יח"ש
 סנולא כל הארץ כצודו וחוקר כל הנסחרות ולופה ומציע כל החנועות
 וכל המחצות להחצון דצר זה מחוד. כנ"ש (חלים ע"י ח"י) סויתי די לכגדי
 חניד. כנ"ש צצ"ע (ח"ח ס"י ח"י ק"ח) : **דקיים** ונה סחצ"ל (צרכות
 ק"ג ח"י) חיוסי פרסה קטנה סכל גופי חורה חלויין זה הוי
 חומר צכל דרכיך דעהו גוי לחיות כל מעשיך חכילה וסחי וסינה ומסגל
 הכל לעצודת הצוית"ש. סלא יהי רק מה סהוא הכרת כמזאר צצ"ע
 (ח"ח ס"י רל"ח) :

והזהר מחוד מציטול חורה להחניד צכל מה דחפסר. ולקיים (יהושע ח"י
 ח"י) לא ימוש ספר החורה הזה מפין גוי. אך להזהר סיהא סלימוד
 לסנה צד"ר. כי חוריחא צלא דו"ר חניד (צמדצר י"ח ח"י) ויסנע די ויחר חחו
 ח"ו. לידע לפני מי חומר הדברים חחלה וחיה דברים הוי חומר. חוריחא
 וקצ"ה כולא חד רק סיהא לסמה. לידע הדך חטר ידבק זה האדם צו
 יח"י. הזהר מחוד מחוד מלימוד סלא לסמה. סלא יעשה ח"ו סס סמות (יומא
 ע"צ צ"י) ולהיות זך ונקי צלי סום מחסבה זרה. וללמוד צכ"י חכ"ך עד סירגיל
 צהם ללמוד מסניות צכ"י ולחקק מה ספסם. ללמוד גמרא צעיון. ססגמי צעיון
 מסצר הקליפות. אך סיהא לסמה. והזהר ללמוד ספרי מוסר צכ"י וצפרט
 ספה"ק ראשית חכמה. מיכ"י לא תזע להחצון סמוקר ולחזור צ"פ לחכרון.
 ללמוד חרי"ג מלות להיות צקי צהן. עכ"פ צכל חודש יחזור סחרי"ג מלות :

דהזהר מחוד צסמירת סצח כהלכתו צכל סחמנרות ססחנירו חכמים
 הראקונים וחחכונים ולהיות מחמצחו חניד חל ססצח. כנ"ש
 זכור חח יום ססצח סלא יקח דעהו מונס מיום ססצח : **דיון** מחוד
 להיות

להיות מוארי דחושכא. שיעשה צבל לילה קודם השכיבה חשזון על המעשים
שעשה כל היום. ואם ראה שערב עזירה חיו יתודה חיבך ויצקש מחילה
ויקנוס ח"ע צחיה קכס ונוון כלדקה : **שרא** לדבר שום שיחה חולין
אף זה שרריך לו נעת קומו ונושחו עד שעה אחר התפלה אף עם אשחו
וצ"צ אם לא ללורך גדול. ויראה גם צזה לקלר זה דאפשר גם שלא לדבר
שיחה צעילה כל היום רק צצרי הלורך לפרכסה או דצרים ההכרחים
כושארז"ל (יווא י"ט צי) ודצרת צם ולא צצרים צטלים. וצעת שיכול ללמוד
פטיטא דאסור. וגם צעת שאינו יכול ללמוד יזהר מאוד לדצק ח"ע צצוי"ת
שלא להסיח דעתו ח"ו. וכ"ש שלא לדבר ח"ו כוצים וליכנות ולה"ר ורכילות
שהם מדי כחות שאין נקצלים פני השכיבה. כווצור צכמה מוקומות גם
צצעת מנחה יזהר שלא לדבר שיחה חולין עד שעה אחר נעריצ :

דזהר מאוד לכד אה העניים צכל זה דאפשר וצפרט לעני הגון להיות
על שלחנו צכל שצת ועכ"פ צכל י"ט ועכ"פ צקוכות לתת מנחה
יפה חלק אושפיזין לעני הגון ות"ח. לתת קודם מנחה שצת וקודם כל רגע
[אולי ל"ל רגל הנוסדר] ונחנות לעניים כפי יכלתו : **דזהר** צכל זה
דאפשר להחצוד יום אי צצצוע צתענית וצתצוצה וצתורה וצתפלה צ"פ ולא
להסיח שיחה חולין כלל כל היום. ולקרות פי תצוצה ופי היראה צכוונה :

דחתפלל צכוונה. ותראה להחמוץ צכל זה דאפשר שחא צלי מחשבה
זרה ונכס"ב פכיי" ח"ו. להזהר כל היום שלא יעצור ח"ו על
צל חסקלו להשהות נקציו ונכ"ש קודם כל תפלה ולהתפלל צנקיות. ולקיים
(תלים ק"ג אי) וכל קרצי גוי וליתן קודם כל תפלה דצב זה ללדקה. להזהר
צעת שחזדמן עונה שלא יתפלל צצגדים אלו אלא יחליף אפי" החלוק וסכוצע :
דזהר לקרות ק"ש של הארז"ל צכל לילה. ואל יפסיק צין השניה אפי"
צלא צרכת המפיל. ולישן עכ"פ צטלית קטן חויד :

ודעשות היקון חלות צכל יום. אף שאין לו פנאי ללמוד שאר שיעורים צין
צקץ צין צחורף. וצצצת וי"ט זה ששייך להם. לא יעצור לומר
כמה ממורי תהלים צכל יום : **דומר** לפני כל מלה ולימוד לשיקצה"ו :
דזהר שלא להוליא ש"ש לצטלה. ואם הזכיר ח"ו צצוגג אזי יקצל על עלמו
חיבך כידוי ויראה שיתירו לו צ"ד של גי אנשים : **דומר** צכל
יום פי היראה ופי תצוצה. ועכ"פ ציום התענית. ואחר כוונה הלצ הן הן
הצרים : **דזהר** מאוד מאוד מנאזה שדוחק כ"י רגלי השכיבה. כושארז"ל
(קוטה סי אי) אין אחי והוא כ"ו. ומכעס שחמור ג"כ כע"ז. ומקוצלים החמירו
שאסור להחקצ צהדי כי טורפין כשמתו מונכו. ועז"כ (תלים פ"א י) לא יהי
צך אל זר גוי. וגם מהקפדה על דצב מלה ואף צחוק ציתו. וכ"ש ח"ו מחלוקת :
דזהר מאוד מהסתכלות נשים וצחולות אף נכריות. כי מציא ח"ע ח"ו
לידי הרהור. גם לא יסתכל על צגדי לצעונין של אשה ועל מ"ו [מושצ מוכצ. הנוקדי]
צלחם

דקוטי אמרים כז

שלחם. גם על אשחור כדה לא יסתכל. גם לא יסתכל על חי ועוף צטעה
 סחוקקין זל"ז. גם לא יסתכל על דצר עומא. ונכ"ש שלא יגע ח"ו צא"א יוחר
 חומר וצנדה. גם לא יסתכל על אוח צרית קודש. גם לא יסתכל צצית
 הנרחץ על אגסים ערונים : **דחור** מחד להפריט חונש וקנן ומעטר
 ונרוחיס לא פחות מונעטר : **דחיות** שומר נולה כי נחי תצור לדי
 ואקיינכה : **דחיות** זהיר ואלוד מעלצות. רק יקיים (חלים קי צי) עצדו
 חת די צטמחה. עלצות כונעט ע"ז. שונראה שאינו כולה ח"ו צגזרת המלך
 והצורא יח"ט :

איתא צקפרא (פי' שמיני) אוחו הילח"ר העצירו וולצצכם. סכסם שהוא
 יחיל צעולס כך שהי עצודחכס מיוחדת לפניו. זה הכלל גדול
 ששהי לאדם חנויד רק נחשצה אי צעודת הצוי"ת. כנ"ש (קהלח זי כ"ט)
 אשר עשה האלקים את האדם ישר והמה צקטו חצונות רבים. שומכ רצות
 נחשצות מחלצל המוח צעודתו. ויחשצו סכל דצר טיט צעולס הכל מלא
 הצוי"ת. וכל הדצרים הנעשים נוכח נחשצות צ"א ותחצולותיהם הכל נהצוי"ת.
 ואפי' דצר קל שצקלים שנעשה צעולס הכל נחשגתו יח". ולא יחי חילוק
 אללו דצר שהי כולה צין שנעשה כרלכו צין שלא נעשה כרלכו ביון שהכל
 נהצוי"ת. והוא יודע שכן עוצ לו שלא יהיו נעשים כנוו שהי צרלכו. ויחשצו
 שהכל צין עולס הגלגלים צין עולס הוולחכים ועולס הכסא הכל כאין כגדו
 יח"י טכולס צחוך חלל לנולס אורו טלמלס עלמוו ותכל דציצור אי נעשה.
 ח"כ למה לו למשוך אחר תאות טיט צאותן העולמות שאינו רק דיצור אי.
 מוטצ לדצק עלמוו לנעלה ונהעולמות צצוי"ת שהוא עיקר ולא לדצק עלמוו
 צטפל. ח"כ הזוהר זכאין אינון לדיקיא דידיעין לשוואה רעותהון לעילא לגצי
 מלכא עילאה ולא לגצי עלמא דא. וצכסיפה צטילה דיו (?) [אולי ל"ל דילי
 המקדר] סקוף כל העולמות ליחרצ ויחשצו חנויד לדצק עלמוו צצוי"ת צאהצה
 גנורה שהוא אוחצ אוחו מכל דצר טצעולס. סכל דצר עוצ טיט צעולס הכל
 מושרט צו יח". ויחשצו שאכי כולה חנויד לעשות רלכו לעשות לו נח"ר ולעצוד
 אוחו חנויד. וחנויד שהי נחשצתו דצוקה צו יח"י צעולס העליון. חה כרנו
 צפי (ויקרא כ"א י"ז) ונון המקדט לא ילא. וכסלריך לדצר מעניכי עוה"ז
 חסי נחשצתו שהוא הולך מעולס העליון ולנעטה. כנוו האדם שהוא הולך
 נצית לחוץ ודעתו לחזור חיקף. וצעת הליכה חושצ נחי יחזור לציתו כך יחשצו
 חנויד צעולס העליון טטס ציתו העיקרית. חש"א דהנוע"ה לטלונה צכו (ח"א
 צי צי) חככי הולך צדך כל הארץ פי' כנוו אדם שהולך צדך ודעתו וחשקו
 צכל הנהירות לחזור לציתו. ועוד יחשצו סכל האדם הוא קצ"ה וטכית"י. וכמו
 טצטפעו יח"י כתיב (יחזקאל אי י"ד) והחיות רלוא וקוצ. כן יחי צדך הזה
 לעיין צעניכי עוה"ז ויטוצ חיקף לציתו ולנוקונו לצוי"ת. ואף צעת שהוא נדצר
 צעניכי עוה"ז. יחזיר חיקף נחשצתו לדיצור הראשון צצוי"ת חו נודרגה גדולה
 עד נאלוד. ולריך לזכות הנשגה חחלה כדי טיהי חנויד דצוק צעולס העליון

אוצר החכמה